

UCHWAŁA NR 28/93/2024
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ŁODZI

z dnia 18 września 2024 r.

w sprawie: Uchwały Nr IV/26/24 Rady Gminy Dmosin z dnia 14 sierpnia 2024 zmieniająca uchwałę Nr LVII/349/23 Rady Gminy Dmosin z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków i gminnej ewidencji położonych na obszarze Gminy Dmosin

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w składzie:

1/ Ryszard Paweł Krawczyk	8/ Bogusław Wenus
2/ Beata Kaczmarek	9/ Radosław Hrychorczuk
3/ Roman Drozdowski	10/ Aneta Jakubczak
4/ Iwona Kopczyńska	11/ Zofia Dolewka
5/ Anna Kaźmierczak	12/ Tomasz Jan Karwicki
6/ Łukasz Szczepanik	13/ Anna Adamczewska
7/ Magdalena Budziarek	

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2024 r. uchwały Nr IV/26/24 Rady Gminy Dmosin z dnia 14 sierpnia 2024 r. zmieniającej uchwałę Nr LVII/349/23 Rady Gminy Dmosin z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków i gminnej ewidencji położonych na obszarze Gminy Dmosin, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 20 września 2024 r., działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 609 i 721) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1325),

uchwala, co następuje:

stwierdza nieważność uchwały Nr IV/26/24 Rady Gminy Dmosin z dnia 14 sierpnia 2024 r. zmieniającej uchwałę Nr LVII/349/23 Rady Gminy Dmosin z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków i gminnej ewidencji położonych na obszarze Gminy Dmosin z powodu naruszenia prawa, tj.

- art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1292),
- art. 37 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2023 r., poz. 702),
- art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L z 15.12.2023 r. poz. 2831),

- art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., str. 9, z późn. zm.),

- art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014 r., str. 45, z późn. zm.).

UZASADNIENIE

Rada Gminy Dmosin w dniu 14 sierpnia 2024 r. podjęła uchwałę Nr IV/26/24 zmieniającą uchwałę Nr LVII/349/23 Rady Gminy Dmosin z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków i gminnej ewidencji położonych na obszarze Gminy Dmosin. Uchwała ta została doręczona do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w dniu 20 sierpnia 2024 r. W posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 18 września 2024 r. nie uczestniczyli prawidłowo zawiadomieni przedstawiciele Gminy Dmosin, jednostka nie skorzystała również z uprawnienia do złożenia wyjaśnień.

Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

W podstawie prawnej badanej uchwały Rady Gminy Dmosin zostały powołane art. 7 ust. 1 pkt 9, art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

W myśl art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy stanowienie w innych zastrzeżonych dla niej ustawami sprawach (innych niż wymienione w punktach od 1 do 14a). Zgodnie zaś z art. 7 ust. 1 pkt 9 tej ustawy do zadań własnych gminy należą sprawy kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub ujętego w gminnej ewidencji zabytków określone jest natomiast w art. 81 ust. 1 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którym w trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale. W przypadku gdy uchwała w sprawie dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała taka powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Badaną uchwałą Rada Gminy Dmosin postanowiła, że § 9 ust. 3 załącznika do uchwały Nr LVII/349/23 z dnia 22 listopada 2023 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:

1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w ciągu 3 minionych lat lub wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających latach podatkowych, albo oświadczenia o

wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;

2) informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. z 2024 r. poz. 40).”.

Z kolei § 10 ust. 1 załącznika do uchwały otrzymał brzmienie:

„1. W przypadkach, w których udzielenie dotacji następować będzie na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą i będzie ona stanowić, w zależności od rodzaju prowadzonej działalności, pomoc de minimis, pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jej udzielenie będzie możliwe pod warunkiem zachowania warunków określonych:

1) przepisami rozporządzenia Komisji Europejskiej (UE) nr 2023/2381 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L z 2023 r. str. 2831) – przy czym udzielenie dotacji może nastąpić nie później niż do dnia 30 czerwca 2031 r.;

2) przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.) – przy czym udzielenie dotacji może nastąpić nie później niż do dnia 30 czerwca 2028 r.;

3) przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190, z 28.06.2014 r., str. 45, z późn. zm.) – przy czym udzielenie dotacji może nastąpić nie później niż do dnia 30 czerwca 2030 r.”.

Badaną uchwałą Rada Gminy Dmosin postanowiła ponadto, że „Wniosek o udzielenie dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków i gminnej ewidencji zabytków położonym na obszarze Gminy Dmosin, stanowiący załącznik do Zasad udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków i gminnej ewidencji położonych na obszarze Gminy Dmosin otrzymał brzmienie załącznika do niniejszej uchwały” (§ 1 pkt 3).

Z nadesłanej do Izby za pomocą platformy ePUAP korespondencji wynika, że projekt badanej uchwały został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konsumentów i Konkurencji oraz ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, jak tego wymagają art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Prezes Urzędu Ochrony Konsumentów i Konkurencji wniósł zastrzeżenie do treści postanowienia zawartego w pkt 10 części K wniosku z załącznika do uchwały, podnosząc, że należy je skorygować tak, aby w zakresie pomocy de minimis zgodnej z rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2831 wskazywał na 3 minione lata, a nie rok bieżący oraz 2 ostatnie lata podatkowe. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wskazał, że w § 1 projektu uchwały w części dotyczącej zmiany § 9 ust. 3 zmienianej uchwały należy doprowadzić do zgodności z art. 37 ust. 1 oraz 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w zakresie dokumentów, jakie ma przedłożyć podmiot ubiegający się o pomoc de minimis w rolnictwie lub o pomoc de minimis w rybołówstwie. Rada Gminy Dmosin podejmując badaną uchwałę nie uwzględniła zastrzeżeń Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przedstawionych do projektu uchwały.

W dniu podjęcia nadzorowanej uchwały, to jest 14 sierpnia 2024 r., podstawę uruchomienia programów pomocowych w zakresie pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie stanowiły trzy rozporządzenia Komisji (UE): Nr 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis; Nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym; Nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury.

Wraz z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. rozporządzenia Komisji (UE) Nr 2023/2831, które zastąpiło rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. po jego wygaśnięciu, nastąpiła zmiana odnosząca się do okresu, w jakim sumuje się całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznaną przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu. Zmiana polega na tym, że zamiast uwzględnienia całkowitej kwoty pomocy przyznanej w okresie trzech lat podatkowych, rozumianych jako dany rok podatkowy oraz dwa poprzedzające lata podatkowe, jak stanowił art. 3 ust. 2 w związku z motywem 10 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, należy brać pod uwagę całkowitą kwotę pomocy przyznaną w okresie trzech lat, rozumianych jako minione trzy lata. Wynika to z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2023/2831, zgodnie z którym *„Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 300 000 EUR w okresie trzech lat”*, w związku z motywem 11 tego rozporządzenia, zgodnie z którym *„Okres trzech lat brany pod uwagę dla celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły. Dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy de minimis należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznaną w ciągu trzech minionych lat”*.

Jednocześnie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2023/2831 stanowi, że *„Pomoc de minimis przyznaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą de minimis przyznaną zgodnie z rozporządzeniami nr 1408/2013 i (UE) 717/2014 do odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia”*. Z tego powodu art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej nakłada na podmiot ubiegający się o pomoc de minimis obowiązek przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy, wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy. Od ubiegającego się o pomoc de minimis wymaga się więc złożenia nie tylko dokumentów w przedmiocie pomocy de minimis (zaświadczenia o otrzymanej pomocy de minimis, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy, albo oświadczeń o wielkości otrzymanej pomocy de minimis, albo oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy de minimis), ale także złożenia dokumentów w przedmiocie pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie (zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie). Rodzaje dokumentów, jakie należy złożyć przy ubieganiu się o pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, są unormowane w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej, natomiast okres, za jaki należy je przedłożyć, tj. trzy minione lata, wynika z art. 3 ust. 2 w związku z motywem 11 tego rozporządzenia.

W konsekwencji jeśli organ stanowiący w uchwałach wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 2024 r. decyduje się na określenie zaświadczeń i oświadczeń, jakie należy złożyć przy ubieganiu się o pomoc de minimis objętą rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2023/2831, to te dokumenty muszą

odnosić się do pomocy de minimis oraz do pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie otrzymanej przez wnioskodawcę w ciągu trzech minionych lat.

W dwóch pozostałych rozporządzeniach Komisji (UE), tj. dotyczących pomocy de minimis w sektorze rolnictwa oraz pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury, powołanych w treści nadzorowanej uchwały, okres trzech lat podatkowych brany pod rozwagę przy sumowaniu limitu wynikającego z programu pomocowego pozostał bez zmian, podobnie jak to, że dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy de minimis należy uwzględnić łączną kwotę pomocy przyznanej w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych, co wynika z art. 3 ust. 2 w związku z motywem 8 rozporządzenia nr 1408/2013 oraz z art. 3 ust. 2 w związku z motywem 13 rozporządzenia nr 717/2014. Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym stanowi, że *„Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 20 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych”*, zaś zgodnie z motywem 8 *„Okres trzech lat podatkowych do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy de minimis należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznanej w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych”*. Z kolei art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury stanowi, że *„Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 20 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych”*, zaś zgodnie z motywem 13 *„Okres trzech lat podatkowych do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy de minimis należy uwzględnić łączną kwotę pomocy de minimis przyznanej w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych”*.

W przypadku ubiegania się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie obowiązek przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy zaświadczeń lub oświadczeń w zakresie otrzymanej pomocy de minimis za okres danego roku podatkowego i dwóch poprzedzających lat podatkowych wynika bezpośrednio z art. 37 ust. 2 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej. Powołany przepis stanowi, że *„Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy: wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie oraz pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie*. Od ubiegającego się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie wymaga się więc złożenia nie tylko dokumentów w przedmiocie pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie otrzymanej w roku, w którym wnioskodawca ubiega się o taką pomoc oraz w ciągu dwóch lat go poprzedzających (zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie w tym okresie). Wymaga się również złożenia dokumentów w przedmiocie pomocy de minimis - objętej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2013/2831 - otrzymanej w tym samym okresie, czyli w roku, w którym wnioskodawca ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych (zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym wnioskodawca ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy de minimis w tym okresie).

W konsekwencji jeśli organ stanowiący decyduje się na określenie dokumentów (zaświadczeń i oświadczeń), jakie należy złożyć przy ubieganiu się o pomoc de minimis w rolnictwie objętą rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1408/2013 lub o pomoc de minimis w rybołówstwie objętą rozporządzeniem Komisji (UE) nr 717/2014, to te dokumenty muszą odnosić się do pomocy de minimis oraz do pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie otrzymanej przez wnioskodawcę w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych (w tym zakresie z dniem 1 stycznia 2024 r. nie nastąpiła żadna zmiana). Jednocześnie, z uwagi na to, że w przypadku ubiegania się o pomoc de minimis objętą rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2023/2831 zaświadczenia i oświadczenia muszą się odnosić do trzech minionych lat, jeśli organ stanowiący decyduje się na określenie dokumentów, jakie należy złożyć przy ubieganiu się o pomoc de minimis oraz de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, to w uchwale powinien odrębnie uregulować, jakie dokumenty są wymagane od podmiotu ubiegającego się o pomoc de minimis, gdyż wszystkie te dokumenty muszą obejmować okres trzech minionych lat (zaświadczenia o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w ciągu trzech minionych lat albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie) oraz odrębnie, jakie dokumenty są wymagane od podmiotu ubiegającego się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, gdyż wszystkie te dokumenty muszą obejmować okres danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających go lat podatkowych (zaświadczenia o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie oraz pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie).

W ocenie Kolegium Izby postanowienie § 1 ust. 1 badanej uchwały Rady Gminy Dmosin, nadające nowe brzmienie § 9 ust. 3 uchwale zmienianej, a regulujące zagadnienie obowiązku przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy de minimis określonych zaświadczeń i oświadczeń o pomocy de minimis, pozostaje w sprzeczności z powołanymi wyżej przepisami art. 37 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2023/2831 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym, art. 3 ust. 2 Komisji (UE) nr 717/2014 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz – z uwagi na wadliwą realizację upoważnienia do określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków – z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Błędna regulacja odnosząca się do dokumentów, jakie ma przedłożyć wnioskodawca, dla którego udzielona dotacja stanowić będzie pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, znalazła się także w części K załącznika do nadzorowanej uchwały, w którym wymieniono „zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie Wnioskodawca otrzymał w ciągu 3 minionych lat oraz zaświadczenia o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie Wnioskodawca otrzymał w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych, albo oświadczenie o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie”. Z § 1 pkt 3 badanej uchwały wynika, że wzór wniosku określony w jej załączniku miał zastąpić dotychczasowy wzór wniosku o udzielenie dotacji.

Jak już wyżej wskazano, w przepisach art. 37 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej zostały wyspecyfikowane dokumenty, jakie należy złożyć przy ubieganiu się o pomoc de minimis (ust. 1 pkt 1) oraz o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (ust. 2 pkt. 1). Zdaniem Kolegium Izby, jeżeli organ stanowiący decyduje się na określenie w uchwale dokumentów, jakie należy złożyć przy ubieganiu się o pomoc de minimis (zarówno o charakterze ogólnym, jak i w rolnictwie lub rybołówstwie), to rodzaje tych dokumentów nie mogą być inne niż to wynika z przepisów ustawowych, i nie mogą one dotyczyć innych okresów, niż to wynika z rozporządzeń Komisji (UE) nr 2023/2831, nr 1408/2013 i nr 717/2014, a także z art. 37 ust. 2 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w odniesieniu do pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie. Nieprawidłowe wskazanie w części K załącznika do badanej uchwały wymaganych dokumentów, nieuwzględniające różnych okresów ustalania pułapu pomocy de minimis w przypadku ubieganiu się o pomoc de minimis oraz w przypadku ubiegania się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, determinuje ocenę organu nadzoru, że badana uchwała została podjęta z naruszeniem wskazanych przepisów prawa również w zakresie tego postanowienia badanej uchwały.

Z uwagi na opisane naruszenia prawa Kolegium Izby uznało za konieczne stwierdzenie nieważności nadzorowanej uchwały w całości.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

Prezes RIO w Łodzi

Ryszard Paweł Krawczyk